

meget, at Statskassen var fuld; og hvis den ikke havde været det, tvivler jeg paa, at Fæstningen var bleven bygget. Til Slutning spurgte det ærede Medlem mig, om jeg kunde sikre, at den nuværende Indenrigsminister vilde benytte Statskassens Midler til Jærnbanebygning, for saa vilde han stille sig anderledes. Jeg skal dertil kun svare, at den eneste Maade, hvorpaa man er sikker paa, at den nuværende Indenrigsminister ikke vil være med til at benytte den nuværende Statskasses Indhold til de produktive Foranstaltninger, som vi ønske, det er den, at vi her staa op og sige, at det er nødvendigt at yde ham ny Indtægter, for at han skal gaa med til produktive Foranstaltninger. Det er den bedste Maade, hvorpaa man kan tvinge Indenrigsministeren fast i en Stilling, om hvilken vi slet ikke kunne vide, om han ikke vilde forlade den, hvis der fra dette Tings Side blev gjort kraftigt gældende, at vi ikke vilde være med til et Statslaan og ny Indtægters Staffelse, som Ministeren ønsker for at gaa med til produktive Foranstaltninger.

Det ærede Medlem sagde saa, at det ikke er Regeringens Trang af skaffe Jærnbaner, det er en Trang hos Befolkningen. Men det ærede Medlem ved dog vel, at en Regering altid til en vis Grad er nødt til at tage Hensyn til Befolkningens Krav og Befolkningens Trang, og at en Regering i og for sig, hvorledes den saa stiller sig, maa tage Hensyn til, om Befolkningen ønsker noget eller ikke. For øvrigt har Indenrigsministeren selv forelagt Jærnbaneforslag her i Salen, og jeg vilde ikke have over for ham at sige, at det var ham omtrent ligegyldigt, om de bleve vedtagne eller ikke, at der ikke var nogen Trang hos ham til at faa dem vedtagne. Jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister i det mindste deri vil give mig Ret, at han som Medlem af Regeringen følger det som en Trang, som en Pligt, som et Krav at skaffe disse Jærnbaner. Og da jeg gaar ud fra det, antager jeg ogsaa, at den højtærede Minister vil være villig til Forhandling med dette Ting om at faa disse Jærnbaner paa billigere Betingelser for Folket, end det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkrets anbefalede.

Korsgaard: Det ærede Medlem lægger mig en Opfattelse i Munden, som jeg jo slet ikke har udtalt. Det ærede Medlem siger, at det gaar ikke an, at man ulmofagt her i Tinget siger, at der intet er i Statskassen. Det har jeg aldrig sagt. Jeg ved jo meget vel, at der er en Fortegnelse over, hvad vi endnu have i Statskassen, og hvis vi kunde

faa nogle af disse Midler løs til Benyttelse til Jærnbaneanlæg, vilde jeg heller ikke se nogen større Betænkelighed ved, at man i al Fald delvis realiserede noget af dem. Men jeg skal tilstaa, at jeg i Statskassens Indhold maaste er efter det ærede Medlems Opfattelse lidt gammeldags. Jeg tror, at det under alle Forhold er forstandigt, at Statskassen har en vis Beholdning, det er noget, som ogsaa i alle nogenlunde velstaaende private Forhold er korrekt; der mener man jo ogsaa, at man ikke saadan bør give den sidste Dre ud; der holder man paa, at der maa være noget at staa imod med, og jeg maa sige, at naar vi ganske i al Almindelighed skulle drøfte Statskassens Indhold, maa der altid under alle Omstændigheder være adskillige Millioner i Beholdning. Hvis vi første April kom til at staa overfor et nyt Ministerium, f. Eks. et Ministerium af det ærede Medlem fra Langeland og hans Venner af usorjalstet Menhed, vilde jeg ikke fortænke de ærede Medlemmer i, om de ville sige: Ja, det kan ikke gaa an, at vi tømme Statskassen; det kunde nok gaa an at tømme den overfor det foregaaende Ministerium, hvor Opgaven netop var at sulte det ud, men nu kan det ikke gaa an længer. Jeg tror, at ethvert kommende Ministerium vilde sige saaledes, og jeg tror ogsaa, at et Ministerium af saa megen økonomisk Opfattelse, som det ærede Medlem har, vilde sige det samme. Men det, som jeg maa protestere imod, er, at jeg skulde have sagt, at der intet er i Statskassen. Hvor meget der fornuftigvis bør ligge i Statskassen til enhver Tid, er jo aldeles en Stønsag. Der er opgjort at være 32 Millioner; de er ikke alle disponible, alle de 32 Millioner ere ikke til at bruge, som det ærede Medlem let vil se ved at gaa Listen igennem, og Opgørelsen naar ikke længer end til 30te November ifjor, saa at der allerede nu ikke er saa meget. Det er naturligvis en Stønsag, om man mener, at der i Statskassen bør ligge 20 eller 30 Millioner; derom vil der kunne diskuteres i al Evighed, fordi det er en Stønsag. Jeg maa imidlertid sige, at med et Budget som det, vi have, der nu nærmer sig til 60 Millioner om Aaret, vil jeg ikke anse det for overdrevent at sige, at vi i Beholdningen bør have noget som en Snæs Millioner i det mindste. Det forekommer mig, at staa i et ganske rimeligt Forhold til vore aarlige Udgifter.

Der er et andet Punkt, hvor det ogsaa forekommer mig, at det ærede Medlem gør mig nogen Uret og unddrager mig en Anerkendelse, som jeg havde ventet fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem har sat